

leden. De artsen in Victoria echter zijn reeds lang ontgroeid aan de zelfzucht en het gemis aan onderling vertrouwen, die het allerwege aan hebzuchtigen mogelijk heeft gemaakt, de geneeskundigen tot slavernij te dwingen. De friendly societies kunnen dus hun zin niet krijgen, niettegenstaande de staat hun terzijde staat en besloten heeft, een aantal artsen aan te stellen tot „geheel-ambtenaar van staat of gemeente, tot wier verplichtingen ook zou behooren de behandeling der leden van de friendly societies. Een afgezant van deze vereenigen is naar Engeland vertrokken om daar een honderd dokters te werven voor hun doel. De afdeling Victoria der Brit. med. Association heeft in het supplement van *The Brit. med. Journ.* van 27 December 1919 den staat van zaken uiteengezet en den Centralen Raad der Association verzocht, het mogelijke te doen om een intocht van artsen uit Engeland in Victoria te voorkomen. Het hoofdbestuur heeft in de dagbladen de collega's gewaarschuwd geen betrekkingen in Australië aan te nemen, zonder eerst aan den secretaris inlichtingen te hebben gevraagd. Ook in het supplement van 14 Februari wijst het hoofdbestuur op de voorbeeldige samenwerking der artsen in de kolonie en geeft hun de verzekering, dat de collega's in het moederland hen in hun strijd niet zullen tegenwerken.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE SPOORWEGARTSEN.

De vele ingezonden stukken in dit *Tijdschrift* opgenomen, handelende over den toestand, die geschapen is door de fusie der spoorwegmaatschappijen, bewijzen wel, dat vele collega's met den toestand niet zijn ingenomen. Ook in den Gelderschen Achterhoek zijn velen ontevreden en wel in de eerste plaats over de bezoldiging, die verre achterblijft bij de salarissen vroeger door de H. S. M. verleend en bij de tarieven, die op de onlangs gehouden vergadering van plattelandsgeneesheeren te Utrecht als wenschelijk zijn aangenomen. Besprekingen met de directie, inmenging van de C. O., alles heeft niet gebaat, omdat het bestuur van het Z. en O. fonds zich er op kan beroepen, dat het bestuur der Spoorwegartsen-vereeniging de aangeboden contracten heeft goedgekeurd. Behalve de geldelijke vraag: zijn er nog vele anderen, die bij de vroeger bij de H. S. M. geldenden regelen ten achter staan, bijv. dat de ambten niet meer bij hnn chef een ziektebriefje behoeven aan te vragen, vóórdat zij zich naar den dokter kunnen begeven. Dit werkte zeer zeker als een rem. Het is wel duidelijk, dat er verandering moet komen en het eenige afdoende middel om daartoe te geraken lijkt ons hier in de buurt het houden van een buitengewone algemeene vergadering van de Spoorwegartsen-vereeniging. Ik verzoek daarom allen collega's, leden van de Spoorwegartsen-vereeniging, die deze meening met ons deelen, mij zoo spoedig mogelijk een bewijs van instemming te willen zenden. Wij zullen dan, uit aller naam, een buitengewone vergadering aan het bestuur der Spoorwegartsen-vereeniging aanvragen, in het bijzonder bestemd tot het bespreken van de vele grieven, die door de fusie zijn ontsaan.

Ruurlo, 23 Februari 1920.

H. W. C. E. HOFSTEDÉ.

DE ZIEKTE VAN PERTHES.

Naar aanleiding van het belangwekkende stuk van prof. ZAAIJER over: „Eenige gevallen van zeldzame aandoeningen van hoofd en hals van het dijbeen” in het *Ned. Tijdschrift* van 14 Februari 1920, zou ik gaarne aan de twee aangehaalde gevallen uit de Nederlandsche literatuur nog een derde willen toevoegen. Ten tijde van mijn klinisch assistentschap bij prof. DE BRUIN in het Binnen-Gasthuis te Amsterdam kwam n.l. in 1916 een geval van ziekte van PERTHES voor op de polikliniek, later op de kliniek voor inwendige kinderziekten. Dit geval werd door prof. DE BRUIN in de ver-